

der undertiden, naar vi have behandlet disse Jærnbånesager, og man staar med et saadant Spørgsmaal og gerne vil have det løst, men ikke kan faa det frem, da kan opstaa et vist Surmuleri over for de Forhold, man staar og skal stemme over. Jeg skal nævne saadanne Ting som, da vi vedtogte Dobbeltsporet fra Roskilde til Korsør, og nu igen det Forslag, der ligger for, om en betydelig Udvidelse paa Gedser-Warnermünderouten. Der kan man undertiden komme til at tænke som saa: ja, det kan være meget rigtigt og godt, men der bør tages noget mere Hensyn til de lokale Forhold, at ikke det bliver forsømt, som den store Befolkning ude i Landet trænger til. Jeg har det Haab, at det Spørgsmaal, jeg har gjort mig til Talsmand for, nu maa gaa i Orden, saa at vi med større Velvilje kunne stemme for de større Ting, der blive forlangte. Den ærede Ordfører udtalte om dette og flere lignende Spørgsmaal, at han vilde raade til at stemme imod Forslagene, for saa vidt de ikke bleve tagne tilbage, fordi Finansudvalget ikke har været i Stand til og haft tilstrækkelig Tid til at sætte sig ind i Sagerne og overveje, hvilken Betydning de egentlig vilde have, og han lovede, at det af mig stillede Forslag skulde blive taget under nøjeste Overvejelse nu mellem anden og tredje Behandling. Jeg skal med Henblik herpaa udtale, at jeg har saa fuld Tillid til den ærede Ordfører, at jeg tør overlade ham denne Sag til nærmere Overvejelse, og jeg haaber, at han vil kunne føre den videre frem. Jeg vil da herved meddele Formanden, at jeg tager mit Ændringsforslag under Nr. 10 tilbage.

Formanden (Sofus Høgsbro): Forslaget, som er stillet uden for Betænkningen til § 27 under Nr. 10, er altsaa taget tilbage. Er der nogen, som optager det? (Ophold). Da dette ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Trolle: Jeg har glædet mig over de Betragtninger, der ere fremkomne fra det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) til Støtte for hans Forslag om Tilskud til dansk Skibsfart, og jeg har ogsaa glædet mig over de Udtalelser, der ere faldne i Tilsutning hertil fra den ærede Ordfører. Jeg har tidligere udtalt her i Tinget, at jeg mener, at for hver ny Køl, vi bygge, for hvert nyt Skib, vi lade løbe af Stabelen, udvide vi vort lille Fædreland, vi føje en lille Koloni til, der gaar ud i Verden og konkurrerer med andre om Fragterne. Det

er et Erhverv af saa stor international Betydning, at jeg synes, det er vor Pligt i hvert Fald at stille det lige i Konkurrencen med de fremmede, som de skulde konkurrere med paa Markedet. Nu have vi, som ogsaa fremført af den ærede Ordfører, forskelligt, der hviler paa den danske Skibsfart som en Byrde. Det er saaledes, at et fremmed Rederi kan bygge billigere her i Landet end et dansk. Vi se, at der kommer ofte Bestillinger fra Flensborg f. Eks., naar de ikke selv kunne overkomme det, og de faa det billigere end et dansk Rederi, idet de faa Tolden paa Materiel godtgjort. Saa er der Konsulat-afgiften, som det ærede Medlem for Esbjerg særlig har trukket frem her. Jeg mener ogsaa, man maa komme til i alt Fald at fiksere den, som den ærede Ordfører antydede, og hvis man holder sig til den Sum, 150,000 Kr., som man gik ud fra vilde være det Beløb, som Skibsfarten skulde bære, da Konsulatafgiften blev paalagt, mener jeg, at det vilde være ret rimeligt og retfærdigt — da vi vel næppe kunne straks til helt at ophæve den — kun at opkræve den af de Skibe, der faa Gavn af den, nemlig dem, der gaa i udenrigsk Fart. Krydstoldvæsenet blev ogsaa nævnt som en Byrde. Vi kunne jo imidlertid ikke helt afskaffe Tilsynet paa Søen, men, som jeg antydede forleden ved Behandlingen af Marineministeriets Budget, jeg mener, vi maa ind paa et fælles Sø-, Told- og Fiskeripoliti, som skulde passe paa Skibene og sørge for, at de ikke komme i Forbindelse med andre eller med Land. — Naar den ærede Ordfører udtalte sig tvivlende om Betydningen af et Orlogsskibs Udsendelse til de østasiatiske Farvande, vil jeg dog sige, at det støtter Konsulerne ganske betydeligt i deres Stilling, at der kommer et Orlogsskib og faar dem om Bord og giver dem Salut, det hæver Anseelsen betydeligt, og jeg tror, at dette gavner Skibsfarten, naar den skal bruge Konsulerne og støtte sig til deres Autoritet i Udlandet.

Angaaende Anholt Havn kom der en Bemærkning fra det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds (Doose), som allerede til Dels er imødegaaet af det ærede Medlem for Grenaa (N. Pedersen). Han frygtede for, at Fiskerne skulde ned-sætte sig derovre, og der skulde blive en Fiskerby. Han begrundede det dermed, at det var ikke et Sted at sende Folk hen. Han anførte oven i Købet, at de kunde sulte Øen ud om Vinteren. Det tror jeg ikke, han har Ret i. Det Eksempel, han